

Οι άγιοι Κάλλιστος και Ιγνάτιος: Ποια είναι η χάρη και πώς θα γινόταν να την επιτύχουμε;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Οι ἅγιοι Κάλλιετος καὶ Ἰγνάτιος (Ξανθόπουλοι), διὰ χειρὸς Γιώργου Κόρδη, ἡ ὁποία δημοσιεύεται
στην ιστοσελίδα, Αντίφωνο: www.antifono.gr

Συνέχεια ἀπὸ ἐδῶ: <http://www.diakonima.gr/?p=507933>

**Σε κάθε ἔργο προηγείται ὁ σκοπός. Καὶ σκοπός τῆς πραγματείας αὐτῆς
εἶναι νὰ μάθομε ποιο εἶναι τὸ θεμέλιο**

3. Σε κάθε ἔργο προηγείται ὁ σκοπός· καὶ σκοπός δικός μας εἶναι νὰ σου εκθέσομε
κατὰ δύναμη ἐκεῖνα ποὺ συντείνουν στὴν πνευματικὴ σου πρόοδο, ἐνῶ δικός σου
εἶναι νὰ ζήσεις γνήσια σύμφωνα με αὐτὰ ποὺ θα πούμε.

Γι' αὐτὸ πρέπει πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλο νὰ διερευνήσομε, ποια ἄραγε εἶναι ἡ
ολοκλήρωση τῆς κατὰ Χριστὸν οἰκοδομῆς, στὴν ὁποία πρέπει νὰ ἀποβλέπομε καὶ
νὰ βάλουμε τὴν κατάλληλη ἀρχὴ στὴ θεμελίωση, ὥστε ὅταν ἐρθεῖ ὁ καιρὸς, ἢ
μᾶλλον ὅταν ἀξιωθούμε νὰ λάβομε πλούσια τὴ θεία βοήθεια, νὰ προσθέσομε καὶ
τὴν ἀντάξια οροφὴ με τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ Πνεύματος.

**Αρχὴ κάθε κατὰ Θεὸν ἐργασίας εἶναι τὸ νὰ ζούμε σύμφωνα με τὶς ἐντολές
τοῦ Σωτήρα, καὶ τέλος ἡ ἐπιστροφή μας στὴν τέλεια χάρις τοῦ παναγίου
καὶ ζωαρχικοῦ Πνεύματος ποὺ μᾶς ἔχει δωρηθεῖ ἀρχικὰ κατὰ τὸ ἅγιο
βάπτισμα**

4. Αρχή λοιπόν κάθε κατά Θεόν εργασίας, για να πούμε με συντομία, είναι να επιδιώκομε με κάθε τρόπο και με όλη μας τη δύναμη να ζούμε σύμφωνα με τη νομοθεσία όλων των θεοποιών εντολών του Σωτήρα. Και τέλος της, να επανέλθομε με την τήρηση αυτών στην κατάσταση που μας προικοδότησε άνωθεν και εξ αρχής η ιερή κολυμβήθρα, εννοώ την τέλεια πνευματική αναμόρφωση και ανάπλαση της χάρης -ή όπως αλλιώς αγαπάς να ονομάζεις το δώρο αυτό.

Και αφού βγάλομε από πάνω μας τον παλαιό Αδάμ μαζί με τις πράξεις και τις επιθυμίες του, να ντυθούμε τον νέο και πνευματικό (Κολ.3, 9-10), που είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός, όπως λέει ο θειότατος Παύλος: «Παιδιά μου, που για σας περνώ πάλι τους πόνους της γέννας, ώσπου να λάβει μέσα σας μορφή ο Χριστός» (Γαλ. 4, 19)· και ακόμη: «Όσοι βαπτιστήκατε στο όνομα του Χριστού, ντυθήκατε το Χριστό» (Γαλ. 3, 27).

Ποια είναι η χάρη και πώς θα την επιτύχομε. Ποια είναι εκείνα που τη θολώνουν και ποια είναι πάλι εκείνα που την ανακαθαίρουν

5. Αλλά ποια είναι η χάρη και πώς θα γινόταν να την επιτύχομε, και ποια είναι εκείνα που τη θολώνουν και ποια πάλι ξαναδίνουν την καθαρότητά της, αυτό θα σου το φανερώσει εκείνος που είναι στην ψυχή και τη γλώσσα λαμπρότερος από κάθε χρυσό, ο Χρυσόστομος, λέγοντας: «Τι σημαίνει ο λόγος του Αποστόλου ότι «δεχόμαστε και αντανakλούμε τη λαμπρότητα του Κυρίου και μεταμορφωνόμαστε σ' αυτή τη λαμπρή εικόνα» (Β' Λορ. 3, 18);

Τούτο το έδειχνε καθαρότερα όταν ενεργούσε τα χαρίσματα των θαυμάτων. Αλλά και τώρα δεν είναι δύσκολο να το αντικρίσει εκείνος που έχει μάτια πιστά. Την ώρα δηλαδή που βαπτίζομαστε, η ψυχή λάμπει περισσότερο από τον ήλιο καθώς καθαίρεται από το Πνεύμα.

Και όχι μόνο ατενίζομε τη δόξα του Θεού, αλλά δεχόμαστε κι εμείς κάποια λάμψη από αυτήν. Όπως δηλαδή το καθαρό ασήμι όταν εκτεθεί στις ακτίνες του ηλίου, εκπέμπει ακτίνες κι αυτό, όχι μόνο από την ίδια του τη φύση, αλλά και από την ηλιακή λάμψη, έτσι και η ψυχή, όταν καθαρθεί και γίνει λαμπρότερη από κάθε ασήμι, δέχεται ακτίνα από τη λαμπρότητα του Πνεύματος η οποία γίνεται δική της λαμπρότητα· και τέτοια, είναι φυσικό να δημιουργεί το Άγιο Πνεύμα, το οποίο είναι Κύριος».

Και λίγο πιο κάτω λέει: «Θέλεις να σου το δείξω αυτό και πιο αισθητά, δια μέσου των Αποστόλων; Σκέψου τον Παύλο, του οποίου και τα ενδύματα ενεργούσαν θαυματουργικά θεραπείες (Πράξ. 19,12), και τον Πέτρο, του οποίου και η σκιά μονάχα θεράπευε (Πράξ. 5, 15).

Δεν θα είχαν τέτοια θαυματουργική δύναμη τα ενδύματα και οι σκιές τους, αν δεν υπήρχε σ' αυτούς η εικόνα του Βασιλιά και οι μαρμαρυγές τους δεν ήταν

εκτυφλωτικές. Γιατί του βασιλιά τα ενδύματα είναι φοβερά ακόμη και στους ληστές.

Θέλεις να δεις αυτή τη λαμπρότητα να φανερώνεται και στο σώμα; «Κοίταξαν, λέει, το πρόσωπο του Στεφάνου, και το είδαν όμοιο με Αγγέλου» (Πράξ. 6, 15). Αυτό όμως δεν ήταν τίποτε σε σύγκριση με τη λαμπρότητα που άστραφτε μέσα του.

Γιατί το φως που είχε τότε ο Μωυσής στο πρόσωπό του (Έξ. 34, 30), το είχαν αυτοί στην ψυχή, ή μάλλον και σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό· γιατί του Μωυσή ήταν πίο αισθητικό, ενώ αυτό ήταν ασώματο.

Και όπως τα φωτεινά σώματα μεταδίδουν τη λαμπρότητα σε άλλα κοντινά τους σώματα, το ίδιο συμβαίνει και με τους πιστούς. Γι' αυτό και όσοι τους συμβαίνει τούτο, ελευθερώνονται από τη γη και βλέπουν σαν σε όνειρο τα ουράνια.

Αλοίμονο! Εδώ πρέπει να στενάξω πικρά· επειδή, ενώ μας χαρίστηκε στο βάπτισμα τέτοια ευγένεια, δεν καταλαβαίνομε ούτε καν τα λεγόμενα, γιατί γρήγορα χάνομε την αίσθηση των θείων πραγμάτων και ελκυόμαστε από τα αισθητά.

Αυτή η ανέκφραστη και συγκλονιστική λαμπρότητα παραμένει σ' εμάς μία ή δύο ημέρες και έπειτα τη σβήνομε ξαναφέροντας το χειμώνα των βιοτικών υποθέσεων και εμποδίζοντας τις ακτίνες με την πυκνότητα των νεφών».

Και πάλι σε άλλο σημείο λέει: «Τα σώματα εκείνων που ευαρέστησαν το Θεό θαντυθούν τόση λαμπρότητα, όση δεν είναι δυνατόν να δουν τα σωματικά μάτια. Σημάδια και ίχνη αμυδρά γι' αυτά οικονόμησε ο Θεός να μας δοθούν και στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη.

Στην Παλαιά, το πρόσωπο του Μωυσή φωτιζόταν τότε με τόση λαμπρότητα, ώστε να είναι απρόσιτο στα μάτια των Ισραηλιτών (Έξ. 34, 30). Στην Καινή, πολύ περισσότερο από το πρόσωπο του Μωυσή έλαμψε το πρόσωπο του Χριστού (Ματθ. 17, 2)».

Άκουσες τα λόγια του Πνεύματος; Κατανόησες τη δύναμη του μυστηρίου; Ένωσες ποιες είναι οι ωδίνες της τέλειας πνευματικής αναπλάσεως που δεχόμαστε από την ιερή κολυμβήθρα και πόσο μεγάλες οι ωφέλειες και η ολοκλήρωση και τα βραβεία;

Και ότι είναι στην εξουσία μας να αυξάνομε ή να μειώνομε την υπερφυσική αυτή χάρη, δηλαδή να την κάνομε λαμπρότερη ή να τη θολώνομε, όσο εξαρτάται από μας;

Αιτία είναι η θύελλα των βιοτικών υποθέσεων και η σκοτεινιά των παθών που γεννιέται από αυτές, που σαν άλλος χειμώνας ή άγριος χείμαρρος χύνονται με ορμή πάνω μας και κατακλύζουν την ψυχή μας και δεν την αφήνουν ούτε να αναπνεύσει ούτε να ατενίσει προς αυτό που είναι όντως καλό και μακάριο, για το οποίο και έχει δημιουργηθεί.

Αλλά όπως είναι καταταραγμένη και πικραμένη από το σάλο και τον καπνό των ηδονών, τη σκοτίζουν και την καταποντίζουν. Ενώ τ' αντίθετα σε τούτα -όσα δηλαδή γεννιούνται από τις θεοποιητικές εντολές σ' εκείνους που ζούνε κατά τις απαιτήσεις, όχι της σάρκας, αλλά του Πνεύματος, σύμφωνα με το ρητό: «Να ζείτε σύμφωνα με το Πνεύμα, και δε θα τελέσετε επιθυμία της σάρκας» (Γαλ. 5, 16)-, είναι ωφέλιμα και σωτήρια και οδηγούν σαν σκάλα προς την ίδια την κορυφή και το ακραίο σκαλοπάτι, την αγάπη, η οποία είναι ο Θεός (Α' Ιω. 4, 8).

Των αγίων Καλλίστου και Ιγνατίου (των Ξανθοπούλων), "Μέθοδος και κανόνας ακριβής για όσους διαλέγουν την ησυχαστική ζωή", σε μετάφραση του Αντωνίου Γαλίτη όπως δημοσιεύεται στον ε' τόμο, της "Φιλοκαλίας των Ιερών Νηπτικών" των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναγίας.